

پرسشنامه الگوی ارتباطات خانواده ریچی و فیتزپاتریک ۱۹۹۰

هدف از پرسشنامه الگوی ارتباطات خانواده ریچی و فیتزپاتریک ۱۹۹۰ تحقیق در زمینه روابط موجود بین ابعاد الگوهای ارتباطات خانواده (جهت گیری گفت و شنود و جهت گیری همنوایی) و اضطراب و افسردگی فرزندان بود. شرکت کنندگان ابزار تجدید نظر شده الگوهای ارتباط خانواده (ریچی و فیتزپاتریک، ۱۹۹۰) و فرم کوتاه مقیاسهای افسردگی، اضطراب و فشار روانی را تکمیل کردند. نتایج این مطالعه نشان داد که مقیاس افسردگی و ابزار تجدید نظر شده الگوهای ارتباطات خانواده از ویژگی های روان سنجی مناسبی برخوردار هستند و می توانند به عنوان ابزارهایی روا و پایا در مورد دانش آموزان ایرانی به کار گرفته شوند.

در این پرسشنامه میزان موافقت یا عدم موافقت پاسخ دهنده را با ۲۶ گویه که درباره وضعیت ارتباطات خانواده وی هستند در دامنه ۵ درجه ای مورد سؤال قرار می دهد. نمره ۴ معادل کاملاً موافقم و نمره صفر معادل کاملاً مخالفم است. ۱۵ گویه اول مربوط به بعد جهت گیری گفت و شنود و ۱۱ گویه بعدی مربوط به جهت گیری همنوایی می باشند. هر آزمودنی دو نمره از این ابزار بدست می آورد. نمره بیشتر در هر مقیاس به این معناست که آزمودنی در خانواده خود به ترتیب جهت گیری گفت و شنود یا همنوایی بیشتری را ادراک می کند.

روایی و پایایی پرسشنامه

اندازه ضریب کیرز- مایر - آلفا برابر با ۰/۸۵۲ بود که حاکی از کفایت نمونه گیری محتوایی ماتریس همبستگی اطلاعات می باشد. ضریب آزمون کروییت بارتلت نیز برابر با ۴۹۸/۲۳۱۹ و در سطح ۰/۰۰۰۵ $p >$ معنادار بود.

جهت گیری گفت و شنود:

کاملا مخالفم = ۰

تا حدودی مخالفم = ۱

نظری ندارم = ۲

تا حدودی موافقم = ۳

کاملا موافقم = ۴

۱. والدینم من را تشویق می کنند تا احساساتم را بیان و ابراز کنم.

۲. پدر و مادرم دوست دارند نظر من را بشنوند حتی وقتی که من با آنها موافق نیستم.

۳. اغلب وقتی خانواده درباره چیزی صحبت می کند پدر و مادرم نظر من را می پرسند.

۴. پدر و مادرم من را تشویق می کنند تا افکار و عقاید آنها را مورد بررسی قرار دهم.

۵. من واقعا از صحبت کردن با والدینم لذت می برم حتی وقتی با هم توافق نداریم.

۶. ما اغلب در خانواده خود درباره احساسات و عواطفمان صحبت می کنیم.

۷. معمولاً آنچه را که دارم درباره اش فکر می کنم با پدر و مادرم در میان می گذارم.

۸. اغلب من و پدر و مادرم درباره هر چیزی گفتگو های طولانی، آسوده و راحتی داریم.

۹. اغلب پدر و مادرم چیزی مثل این می گویند: تمام اعضای خانواده در تصمیم گیری های خانواده باید نظر خود را بگویند.

۱۰. من تقریباً می توانم هر چیزی را با پدر و مادرم در میان بگذارم.

۱۱. ما به عنوان یک خانواده اغلب درباره کارهای که در طول روز انجام داده ایم صحبت می کنیم.

۱۲. اغلب پدر و مادرم چیزی مثل این می گویند: تو همیشه باید به هر دو جنبه مثبت و منفی مطلب مورد بحث توجه کنی.

۱۳. ما در خانواده خود اغلب درباره نقشه ها و آرزوهایی که برای آینده داریم حرف می زنیم.

۱۴. پدر و مادرم تمایل دارند احساساتشان را به راحتی بیان کنند.

۱۵. ما در خانواده اغلب درباره موضوعاتی از قبیل سیاست و مذهب بحث و گفتگو می کنیم. هر چند بعضی از اعضای خانواده با یکدیگر موافق نباشند.

جهت گیری همنوایی:

کاملاً مخالفم = ۰

تا حدودی مخالفم = ۱

نظری ندارم = ۲

تا حدودی موافقم = ۳

کاملاً موافقم = ۴

۱۶. اغلب پدرم و مادرم چیزهایی مثل این می گویند: عقیده و نظر من درست است تو نباید در مورد آن چون و چرا کنی.

۱۷. اغلب پدر و مادرم چیزهایی مثل این می گویند: بچه نباید با بزرگترها بحث کند.

۱۸. پدر و مادرم احساس می کنند باید رئیس باشند.

۱۹. وقتی پدر و مادرم عقیده من را نمی پسندند نمی خواهند درباره آن چیزی بدانند.

۲۰. در خانه ما همیشه پدر و مادرم حرف آخر را می زنند.

۲۱. بعضی وقتها وقتی عقیده من با عقاید پدر و مادر متفاوت است آنها از دست من عصبانی می شوند.

۲۲. وقتی در خانه هستم از من انتظار می رود دستورات پدر و مادرم را اطاعت کنم.

۲۳. اغلب پدر و مادرم چیزهایی مثل این می گویند: وقتی بزرگ شدی بهتر می فهمی.

۲۴. اغلب پدر و مادرم چیزهایی مثل این می گویند: درباره بعضی چیزها نباید حرف زد.

۲۵. اغلب پدر و مادرم چیزهایی مثل این می گویند: در بحث ها به جای این که دیگران را کفری و عصبانی کنی باید تسلیم شوی (کوتاه بیای).

۲۶. وقتی هر چیز واقعا مهمی در میان است پدر و مادرم از من انتظار دارند بدون هیچ چون و چرایی از آنها اطاعت کنم.